

* * *

Почитаемий Синодъ на Българската право-
славна Църква и прѣдложението на Негово
Прѣосвещенство Менини.

* * *

Бѣхме писали тия редове, когато получихме „Църков. Вѣстникъ“, бр. 16 отъ 21-ий априлъ, въ който е помѣстенъ единъ видъ отговоръ отъ Синода на Българската Църква. „по прѣдложението на Архиепископъ Менини“.

Този отговоръ не е такъвъ да влияе върху изказаното ни мнѣние.

Ще прибавимъ само слѣднитѣ три кратки бѣлѣжки.

I. По начинътъ по който се изразява почитаемий Синодъ, ще го помолимъ да благоволи да прочете по-горѣ на стр. 37, една важна бѣлѣжка.

II. Почитаемий—но не почитающий Синодъ,—е на мнѣние че католицитѣ,—и прѣди всичко „Римския Папа“, „съ своитѣ хитро-сплетени мрѣжи“.—сж били и сж врагове на българитѣ. Ще си позволимъ да зададемъ единъ въпросъ. Ако това е вѣрно, защо „Църков. Вѣстникъ“, органъ именно на почитаемий Синодъ, е напечаталъ (1905 г. бр. 43. 28 октом. стр. 514 — 515) статийката „Църквата „св. Климентъ“ въ Римъ съ параклиса „св. Кирилъ и Методий“?

Въ казаната статийка се говори за фрескитѣ (живописи), които украсяватъ тая стара църква, въ която е билъ погребенъ св. Кирилъ. Отъ тия картини се вижда каква честь, Папитѣ, и цѣлото римско духовенството, сж отдавали на св. Български Просвѣтителѣ. И „Църк. Вѣстникъ“ пише: „Не ще